

Les coalicions per a les eleccions europees allunyen encara més el **PSM** i **UM**

A l'esquerra, Mateu Morro, secretari general del PSM. A la dreta, Maria Antònia Munar, presidenta d'UM.

Amb quina coalició aniran PSM i UM a les eleccions europees? Doncs és probable que es conegui aquesta setmana. Si més no, el dilluns 19 era previst que el consell polític del PSM (Mallorca) es reunís per aclarir l'opció que triaran; i, pel seu costat, també UM ha anunciat per aquests dies la convocatòria del respectiu consell polític. És, doncs, probable que se sàpiga aquesta setmana, però del tot segur no hi ha res.

De fet, la situació, en el moment de tancar aquesta edició –divendres 16, al migdia–, és molt confusa. Tant, que la premsa palmesana del dia porta dues informacions radicalment excloents. Per una banda, s'assegura en el *Diario de Mallorca* que CiU no veu possible la incorporació a Galeusca d'UM per l'oposició del PSM; i, per l'altra, el rotatiu *Ultima Hora* informa que UM ja ha rebut la invitació oficial per sumar-se a la coalició nacionalista de PNB, CiU i BNG, transcrivint les declaracions del membre de l'executiu *uemita* Bartomeu Vicens, el qual “anima” el PSM a sumar-s'hi. Mostra fefaent de la confusió existent.

L'únic que semblava segur el divendres és que PSM i UM no aniran junts a la mateixa coalició per a les eleccions europees. Ho semblava perquè era el

més probable, sempre atenent al que digué durant la setmana el PSM. En efecte, en conèixer que UM podria haver aconseguit, via els contactes amb el PNB, ésser convidada a sumar-se a la coalició, la direcció *pessemera*, encapçalada per Morro, va “filtrar” a la premsa –tots els diaris de Palma ho anunciaven el mateix dia amb total concordància– que en cap cas compartiria candidatura amb UM. Si finalment els de Munar eren presents a Galeusca, el PSM es retiraria. És més, la decisió era tan ferma –si més no, a la direcció–, que es deia estar disposats a tornar a negociar amb ERC i, fins i tot, si no fos possible aquesta coalició, a anar sols a les eleccions del 13 de juny o bé, a no presentar-s'hi. Així estan les coses.

La “guerra” entre PSM i UM ve de lluny. De fet, ha estat sempre “viva”, de forma latent, o bé explícita. El que passa és que des de les eleccions autonòmiques de l'any passat l'enfrontament ha arribat a cotes mai no abastades. Des de l'inici de la legislatura, el principal escenari de les bregues ha estat el Consell Insular, en què UM governa en coalició amb el PP. El PSM ha excel·lit en una dura oposició al Govern insular de centredreta. Les topades son contínues. Si alguna vegada existí la possibilitat

d'apropament entre els partits nacionalistes mallorquins –que compartiren el Pacte de Progrés amb PSOE, EU i Verds–, el que sembla segur és que ara s'ha esvaït.

Les coalicions per a les eleccions europees han esdevingut un conjuntural nou “teatre d'operacions” per a aquesta guerra. El PSM ha fet valer la seva col·laboració amb Convergència Democràtica per intentar ser el soci balear únic de Galeusca. Per la seva banda, UM, que és aliada d'Unió Democràtica, s'ha mogut sobretot a Bilbao. Allà hi envià a Maximilià Morales, membre de la direcció i expresident del Parlament (1999-2003), el qual, amb els bons contactes personals que té amb membres de la direcció del PNB, hauria aconseguit les garanties dels nacionalistes bascos per fer part de la coalició.

Convé prendre-s'ho tot amb molts condicionants, perquè la situació era bastant confusa a final de la setmana passada. Tot apunta que serà durant la present setmana quan a la fi es conegui com es resoldrà l'enèsim episodi de la “guerra nacionalista” illenca entre UM i PSM.

Miquel Payeras